

Kajki pak je ton Ssud, kotryž na tajkeho Wotrocžka jeho wulkeho Dola dla wujndže? Tajki: So ton Knes pschifasa pschedacž jeho, a jeho Zonu, a jeho Džje- czi, a schitko, schtož mjejesche, a saplacžicž. Stym ze ton Knes pokasacž, so my khudzi Njeschnizy niz jeno saplacžicž nemožemy, ale so tež dyrbimy tu Sšmercž naschich Njehow dla czerpicž. Kajž Pawoł praji: Ty ch Njehow Sda je ta Sšmercž Rom. 6. a ton Knes we Paradi- su Hadamej a Jywi rosy: Kotryž Džen ty budžesch wot neho jysz, budžesch Sšmercžje wumrecž. 1. Knihach Moss. 2. Stawi. Tak je snami khudymi Szlowe- kami schitkimi tak daloko pschischto, so naschich Njehow dla ton Sakon Boži tajke twerde Ssudjenje na naš wuryczi a naš Sšmercži podawa. Pschetož dy by ton Njeh nebył, neby žadny Szlowek wumrjet. Schto pak dyrbimy sapoczecž? Ton Dol je psched Wocžomaj, my jon saprjecž nemožemy, kte- mu ze ton Knes byčž saplacženy; my pak nemožemy saplacžicž, to nam neje možno.

To je da ta najkrafnišcha, najwoszebnišcha a najtrošchnišcha Schtuka, k kotrejž my naschej Wuschi skhilicž a nasche Wutroby schje- roko wotewricž dyrbimy, hacž bychmy ton Kumscht tež nawuknyčž moli, kak steho Do- la pschindž a Sšmercži czerpnyčž možemy. To so pak jeno psches to stane, so my cžinimy, kajž ton Wotrocžk tudy cžinil je. Won wo- boje derje widži, swoj wulki Dol a tež po- tom swoje Nesamoženje a tu Schtrafu. Te- hodla pane won psched tym Knesom delje, modli so knemu a praji: Mjej Szerpenje somnu, ja zu cži schitko saplacžicž. To rjeka pod Kschiz ljesž, a Radu pytačž.

To ze ton Knes, so bychmy jo wulki, jeli so my hewak ton Dol wotbyčž zemj. Pschetož schtuž ton Dol necha posnacž, ale jon saprjecž, (kajž cži Pharisejszy cžinjachu,

kotšiz so sa fromnych a prawnych djeržachu), ton šebi swoju Wjez jeno horschu scžini. Dyž pak jon posnajemy, kajž byčž dyrbi, da šmy popaneni; pschetož my schak jon sapla- cžicž nemožemy. Tehodla je to pola tych Pod- janskich jedyn traschny rošny Blud, so tych Rudži na hegen Skutki a Doszczinenje pokas- suja, a praja, so moža stym sa Njehi dosž cžinicž, a je saplacžicž. Ton je- nicžki Bucž je, so tajki Dol a Njehi posna- jemy, s Wotrocžkom delje panemy, sa Ra- du prošymy, a prajimy, kajž ton Zlonik prajesche, Luk. 18. Ach, Kneže, bydž mi Njeschnikej nadny!

Haj, prajisch ty, schak tola ton Wotrocžk praji: So ze scho saplacžicž. Njeh praji, schtož ze; my dyrbimy tola posnacž, jeli so je šebi woprawdži tak myšlit, so je Chža, a so jemu to na žane Waschnje neje možno bylo. Tehodla tak wohnlada, jako by žyl Krystus stym wopokasacž, kak so nje- dže snaschej Wutrobu pschi tajkej Wjezy ma; menujžy, so wona tajku Radu, kotraž tak jara bohata a psches Mjeru wulka je, ne- može wopschijecž. Wono so jej pschezo sda, so je to jara wele, a so Boh tak nadny ne- može byčž, so dyrbjal nam schitko spus- cžicž. Wona šebi tehodla myšli, so dyr- bjalo tola njeschto saplacžene byčž, a so šebi to žadacž nemože, so by jej tak wele dar- mo spuscžene a schenkowane bylo.

Tajke nasche Myšlje je ton Knes stym žyl wopokasacž, dyž ton Wotrocžk, hacž ru- nje sa Radu prošy, tola lubi, jako žyl sa- placžicž, schtož je winojty. Hacž je runje to tež wjerno: Schtuž Wodacžje tych Njehow s Wutrobu žada, ton dyrbi to Prjotksacžje mjecž, so nochze teho Dola šebi wjazy na- cžinicž, to je, so ze so Njehow wostajicž, so poljepšhecž a dale fromnišchi byčž. Psche- tož we Njehach wostacž a so tychšamych newostajicž, a tola sa Wodacžje prošyčž,